



## POMÁHÁTE NÁM POMÁHAT

Číslo 5/2010

17. června 2010



Vážený přítel, příznivci rozvojových projektů Arcidiecézní charity Praha, vítejte při čtení Bulletinu, který pro vás pravidelně připravujeme. Děkujeme za

vaše ohlasy k předchozímu vydání. Moc nás potěšila vaše reakce na výzvu k pomoci dětem, které čekají na druhou šanci i na informaci o zřízení Krizového fondu. Po výzvě v minulém Bulletinu se nám podařilo shromáždit více než 53 000 Kč. Peníze z tohoto fondu aktuálně pomáhají při odstraňo-

vání následků ničivého hurikánu, který se prohnal ugandskými vesnicemi Kiyagi/Kitula, Kisaala a Kawuna v okrese Buikwe, kde se také nachází naše ZŠ sv. Jana Nepomuckého.

Děkujeme vám!

Ing. Jaroslav Němec, ředitel

## POMÁHÁTE DĚTEM, KTERÉ ČEKAJÍ NA DRUHOU ŠANCI

V minulém Bulletinu jsme se na vás obrátili s prosbou o pomoc. Společně jsme hledali nové dárce pro děti, kterým jejich sponzoři přestali zasílat finanční prostředky a ony se tak ocitly bez podpory. Díky vaší ochotě a spolupráci nalezlo již 9 dětí z 12 svého nového dárce. Děkujeme vám! Protože byly vaše reakce velmi povzbuzující, dovolte nám citovat jednu za všechny:

„V zaslaném Bulletinu uvádíte, že hledáte nové adoptivní rodiče pro děti, kterým jejich dosavadní dárce nemohou platit dále náklady na studium. Máme sice již jedno dítě v Indii, ale asi bychom ještě druhé dítě zvládli financovat.“

Paní Penka z Prahy 2

Období krize se dotklo i dárčovství v České republice. Stále stoupá počet dárců, kteří si nemohou dále dovolit platit vzdělání vybraných dětí. Pomáhejte nám, prosíme, i nadále v hledá-

ní řešení této naléhavé situace a předávejte informaci o programu Adopce na dálku® a jeho účinnosti mezi vaše známé, kolegy, kamarády...

Dnes bychom vám rádi představili děti ze Zambie. Ze země, kde pod hranicí chudoby žije přibližně 86% obyvatelstva. Máte-li zájem o podporu dětí z jiných zemí (Indie, Uganda, Bělorusko), neváhejte nás kontaktovat, rádi vám informace o vybraných dětech zašleme. □



**KASOTA ELIJA,**  
věk 13 let,  
třída 4.,  
jeho snem  
je stát se  
učitelem,  
roční podpora  
**8 000 Kč**



**CHIWETA NAOMI,**  
věk 10 let,  
třída 3., ráda by  
se stala zdravotní  
sestrou,  
roční podpora  
**8 000 Kč**

## PŘIPRAVUJEME PRO NAŠE DÁRCE CESTU DO UGANDY!



Na listopad 2010 připravujeme pro zájemce z řad dárců další z poznávacích cest do Ugandy.

**První informační schůzka** se uskuteční dne **23. 6. 2010 v 18 hodin** ve **Vzdělávacím institutu Charity ČR, Máchova 7, Praha 2 – Vinohrady.**

Tématem schůzky bude projednání programu cesty, finanční náročnost a zdravotní rizika. Účastníci budou také seznámeni s dalšími termíny a postupy. Závěrem setkání bude prostor na zodpovězení případných dotazů.

**Termín pro potvrzení účasti je 21. 6. 2010**

(tel.: 224 246 519, 224 246 573 nebo [adopce@charita-adopce.cz](mailto:adopce@charita-adopce.cz)).

Těšíme se na setkání s Vámi! □

# NOVINKA V ZASÍLÁNÍ NOVINEK :-)



**Rozvojové středisko (RS) zasílá pravidelně novinky, Bulletin a pozvánky všem dárcům, kteří poskytli svůj e-mail při**

**registraci do databáze dárců. V současné době rozšiřuje RS možnosti zasílání novinek jak pro stávající dárcce, tak pro další zájemce. Na podrobnosti jsme se zeptali Evy Růtové, vedoucí Oddělení pro komunikaci s dárci:**

## ❑ V čem byly rozšířeny služby pro stávající dárcce RS?

Pro dárcce, kteří e-maily od nás již dostávají, nabízíme **možnost výběru informací, které si přejí dále zasílat a které nikoli.** Jedná se především o provozní informace (např. e-mailové oznámení o přijetí platby) a také o novinky z projektů – zmíněné Bulletin, pozvánky apod. Zároveň je v systému **možné zkontrolovat si aktuálnost kontaktních údajů,** které nám dárci při vstupu do programu poskytli, a nahlásit případné změny. To je důležité především pro zajištění dopisů od podporovaných dětí – často se nám stává, že dopisy nemohou být z důvodu neaktuální adresy dárcce doručeny. A pokud nám chybí i aktuální e-mail či telefon, nemáme možnost situaci řešit a doručení dopisu nebo vysvědčení zajistit.

## ❑ Jak se do systému mohou stávající dárci přihlásit?

Do konce týdne přijde všem dárcům e-mail s přihlašovací jménem a heslem a podrobným postupem pro vstup do systému na našich webových stránkách. Přihlášení je možné kdykoli, není časově omezeno.

## ❑ Jaké možnosti nabízí RS příznivcům rozvojových projektů, kteří nejsou registrováni

## jako dárci, tj. nepřispívají na projekty finančně?

Všichni mohou nyní na svůj e-mail dostávat pravidelné informace a pozvánky na zajímavé akce, které pořádáme. Stačí v odkazu <http://www.charita-adopce.cz/index.php?id=100200> kliknout na „Chci zasílat novinky“ a vložit svůj e-mail. Touto cestou se znovu obracíme na naše dárcce s prosbou o předání této informace všem vašim známým, přátelům, kolegům... Můžete nám tak pomoci s propagací našich aktivit. Jak se dočtete v článku Pomáháte dětem, které čekají na druhou šanci, je stále mnoho dětí, které přišly o finanční pomoc od svých dárců. Jsme

presvědčeni, že možnost informovat širší veřejnost o tom, kde a jak pomáháme a s jakými problémy se aktuálně potýkáme, zajistí např. právě těmto dětem novou podporu. Děkujeme proto všem, kteří nám s propagací pomáhají.

## ❑ Je možné se z adresáře odhlásit, pokud již nemám zájem dostávat informace?

Ano, i s touto možností počítáme. Po vstupu do systému je možné „odškrtat“ všechna pole. Jakmile zůstanou prázdná, systém žádné e-maily neodešle. Doufáme ale, že takových prázdných polí bude co nejméně. :-)

Rozvojové středisko, Adopce na dálku®, č. účtu 7490

O NÁS NOVINKY ADOPCE NA DÁLKU® O DĚTECH KDE POMÁHÁME ROZVOJOVÉ PROJEKTY ZAPOTŘEBUJEME

CHCI ZASÍLAT NOVINKY

VÍTEJTE NA STRÁNKÁCH ROZVOJOVÉHO STŘEDISKA

Rozvojové středisko Arcidiecézní charity Praha pomáhá - na principu křesťanské lásky - komunitám v cílových rozvojových zemích. Program Adopce na dálku®, který podporuje další rozvojové projekty jsou uskutečňovány především díky darům individuálních dárců poskytovaní za jejich podporu.

NOVÉ ČÍSLO BULLETINU ROZVOJOVÉHO STŘEDISKA

25.5.2010 Od dnešního dne si můžete stahovat náš nový Bulletin, čtvrtý v tomto roce.

ADCH PRAHA POMÁHÁ OBĚTEM HURIKÁNU V KIYAGI - UGANDA

13.-14. května rozdávali pracovníci Arcidiecézní charity ugandských vesnic Kiyagi/Kitula, Kisaala a Kawuna v okolí vesnic Kiyagi, kde se nachází i naše základní školky. Přehnal silný lokální hurikán, který ničil vše, co jenom stálo. Podle údajů paní starostky Namudu Zaitu, rodin, dalších 60 domů bylo zničeno částečně. 10 lidí i vyžádala i jeden lidský život. Roční chlapec zemřel po...

<http://www.charita-adopce.cz/index.php?id=100200> Vstup do systému

Přihlášení do systému pro zájemce o zasílání informačních materiálů

Jste registrováni v databázi Rozvojového střediska ADCH Praha, ale přejete si zasílat informace a novinky, zadáte své údaje znovu.

Vaše e-mailová adresa:

Pokud již registrováni jste, klikněte [zde](#).

Vstup pro neregistrované

Vstup pro registrované dárcce

<http://www.charita-adopce.cz/database/index.php>



**A jsme zase zpátky v Praze. Sedíme ve své kanceláři a měly bychom pracovat, ale myšlenky nám stále utíkají na rovník. Určitě tomu napomáhá teplé červené počasí, které tak trošku Afriku připomíná. V naší mysli jedna za druhou probleskávají vzpomínky: Příjezd do Kinshasy a první vdechnutí horkého vlhkého vzduchu. Cesta džípem po prašné silnici plné děr, na níž se mezi auty proplétají chodci, prodavači všeho možného i ne- možného a děti.**

Všudypřítomné děti. Jejich křiku, výskotu, proseb o drobné či bonbóny a neodolatelných úsměvů je tahle země plná. Když jsme navštívily školu sv. Kristýny, viděly jsme je spořádaně sedět a sledovat výklad učitele. Při prohlídce centra pro děti ulice Ndako ya biso jsme žasly nad neuvěřitelnou energií malých chlapců, kteří byli nuceni najít si svůj přechodný domov na ulici. Zpočátku nás zarazila jejich drsně vyjadřovaná touha po pohlázení, které jim doma tak chybělo. A kdykoli jsme vyšly do slumů, měly jsme dětí kolem sebe desítky. Všechny na nás zvědavě koukaly, poskakovaly okolo a sborově volaly: „mindele, mindele...“

Nikdy také nezapomeneme na setkání s dětmi z programu Adopce na dálku\*. Obličejíčky známé

pouze z fotografií najednou oživly. Zažily jsme jejich radost nad dopisy od dárců z České republiky. Popovídaly jsme si s rodiči, kteří nám nesčetněkrát děkovali za to, že jejich děti mohou studovat.

### NADĚJE VÁLEČNÝCH UPRCHLÍKŮ

A co teprve cesta na východ Konga, do Severního Kivu. Je to region, kde probíhá jeden z nejkrvavějších konfliktů od druhé světové války



v jedněch z nejkrásnějších tropických pralesů. Stály jsme tváří v tvář válečným uprchlíkům a viděly v jejich očích naději, protože se díky možnosti vypěstovat si obživu brzy alespoň částečně osamostatní. A též tam jsou všude překrásné děti. Jen místo „mindele“ na nás zde pokřikují „muzungu“.

Také na zdejší víru v Boha, další charakteristiku Konga, jen těžko



zapomeneme. Expresivní, silná, fatalistická a iracionální. Takovou víru Konžané potřebují. Naše pasivní posedávání v kostelech je jim vzdálené. Potřebují mít s Bohem osobní kontakt a ten doprovázet hudbou. K africkým mším svatým neoddělitelně patří bubny, jejichž rytmus nutí každého účastníka k tanci.

### RADOST Z KAŽDODENNOSTI

Chybět nám bude i krása obyčejného dne. Přes všechny politické, ekonomické a sociální problémy, kterými obyvatelé Konga trpí, si dokáží svůj život užít. Nehoní se za úspěchem a kariérou, místo toho dávají přednost sdílení každodennosti se svými blízkými. Ano, často se nám zdálo, že jsou až příliš lhostejní a laxní. Ale máme my v naší uspěchané a na přehnané aktivitě založené době ještě čas na sebe samé?

Petra Matulová  
a Kristina Mezereková



**ZVEME VÁS  
K POSLEDU POŘADU**  
Nad věcí Českého rozhlasu  
Radiožurnál, v pondělí  
**21. června od 23 – 24 hod.**

Petra Matulová bude  
sdílet své zkušenosti  
z cesty do Konga.

# INDICKÝ JEZUITA ERIC MATHIAS V PRAZE



P. Eric Mathias, ředitel jezuitské školy a koordinátor programu Adopce na dálku<sup>®</sup> v Manvi v jihoindickém státě Karnataka, navštívil v pátek 21. května Charitu Praha. P. Eric založil před 8 lety v Manvi

misii pro tzv. dality, nejchudší vrstvu indické společnosti. Jeho zásluhou byla postavena škola, kterou navštěvuje 1 090 dětí převážně z dalitské komunity. „Dalité jsou v Indii stále považováni za nečisté, bývají často zneužíváni k otrockým pracím a za normálních okolností nemají přístup ke vzdělání,“ říká P. Eric a dodává: „Naše škola posky-

tuje jako jediná v regionu základní vzdělání výhradně v anglickém jazyce, což dává dětem dobrou šanci na budoucí zaměstnání.“ Jezuité plánují v Manvi výstavbu střední školy a učiliště. Program Adopce na dálku<sup>®</sup> pomáhá v Manvi financovat náklady na vzdělávání dalitských dětí od roku 2009. Do programu je zapojeno prvních 50 dětí. □

## KVALITNĚJŠÍ VÝUKA PRO 500 DĚTÍ V INDICKÉM HIREBILE

Posláním Charity Praha je kromě samotné podpory vzdělání také zlepšování úrovně výuky na všech stupních škol. Vede nás k tomu situace na mnoha vesnických školách, kde se setkáváme se špatným vybavením a nedostatkem pedagogů. Pravidelně proto vybíráme konkrétní školy, kterým pomáháme zajistit pro žáky odpovídající pomůcky a rozšířit výuku podle současných standardů. Jednou ze škol je ZŠ v Hirebile v jižní Indii.

Pro více než 500 tamních dětí (z nichž je 20 žáků podporovaných v rámci programu Adopce na dálku<sup>®</sup>) jsme v minulém roce zřídili a vybavili počítačovou učebnu, zavedli výuku angličtiny a pro oba předměty zajistili odborné učitele. Pro méně nadané žáky jsme zavedli doučovací hodiny. Zakoupili jsme také řadu školních pomůcek. Děti tak mo-



hou při hodinách přírodopisu, fyziky či chemie používat například modely lidského těla a jeho části, mikroskop, glóby a mapy, teploměry, magnety, dalekohledy a jiné pomůcky.

Vybavení školy může v indické realitě připomínat kapku v moři, ale minimálně 500 chudých dětí ze školy v Hirebile je šťastných, že i ony mohou navštěvovat kvalitnější školu! □

ROZHOVOR

## EVROPANÉ MAJÍ HODINKY, AFRIČANÉ ČAS

Ugandský rok dobrovolníka Ondry Suchánka

Zkušenosti z období mezi daty 5. 5. 2009 a 5. 5. 2010 budou Ondřeje Suchánka provázet celý jeho život. Pracoval totiž jako dobrovolník pražské Charity v Ugandě. Nyní se vrací zpět ke studiím na Univerzitě Palackého v Olomouci, na katedru rozvojových studií. On-

dry jsme se zeptali na jeho postřehy z pobytu v Ugandě:

□ **Co Tě v Ugandě nejvíce překvapilo?**

Samozřejmě je to úplně jiné prostředí, než na které je člověk z Evropy zvyklý. Pokud jsem si doma před touto zkušeností na

něco stěžoval, tak teď k tomu opravdu nemám důvod. Viděl jsem, jaké množství problémů je spojeno s chudobou, nevzdělaností (nemám na mysli jen ngramotnost, ale také nedostatek relevantních informací), korupcí, nemocemi. Zažít to, o čem se doma dozíváme jen z novin

nebo televize, bylo velmi silnou zkušeností. Překvapující však pro mne byl neustálý pozitivní přístup místních lidí, který je však občas vedl i k laxnosti. Lidé jsou v Ugandě i přes všechny náročné životní situace stále dobře naladěni, jsou velmi přátelští, veselí, rádi si povídají a to téměř o čemkoliv.

### ❑ **Jak ses zapojil do práce Charity v Ugandě?**

Pro Charitu Praha jsem pracoval jako asistent koordinátora vzdělávacích projektů. Má pracovní náplň byla tedy spojena s administrativou projektu, monitoringem škol, jež patří do programu Adopce na dálku®. Sedm měsíců jsem také vyučoval angličtinu na Charitním středním odborném institutu v Malongwe. Hodně jsem také pracoval v programu Adopce na dálku®, například jsme nabírali nové děti do programu, navštěvovali jejich rodiny a školy. Práce s místními lidmi byla tedy pro mne na denním pořádku a musím říci, že to byla jedinečná zkušenost. Na jejich pracovní (stejně tak i životní) rytmus jsem si musel chvíli zvykat. Afričané s oblibou říkají „vy máte hodinky a my máme čas“, což je věta, která myslím dosti vypovídá o jejich nátuře. :-)

### ❑ **Jak si myslíš, že místní lidé vnímají pomoc, která je jim poskytována – tedy předpokládám, že ji vnímají?**

Poskytování pomoci pro jakoukoli rozvojovou zemi, obzvláště pro Afriku, je běh na dlouhou trať. Výsledky se dostávají až po několika letech, což je pro místní v mnohém těžké pochopit. V tomto směru jsou nedočkaví. Ale i to má své vysvětlení – většina lidí žije ze dne na den. Neplánují co se stane za měsíc, za rok, nejsou zvyklí takto uvažovat. Je pro ně proto těžké představit si, jaké přínosy rozvojová pomoc pro ně osobně bude mít a kdy. Na druhou stranu jsem si jistý, že jsou vděční za všechno, čeho se jim dostává. Vědí, že cílem těch-



to projektů je jim pomoci, zlepšit jejich životní situaci. Uvědomuji si to, jen si někdy neumím představit, že vše nejde změnit hned. V Ugandě je poměrně hodně neziskových organizací, které se věnují pomoci v různých sférách. Místní lidé tak mají k nám „bělochům“ velmi pozitivní přístup. Stávalo se mi pravidelně, že mi lidé na ulici děkovali za práci, kterou dělám. Přitom mě vůbec neznali.

### ❑ **A co místní kuchyně, jak se v Ugandě stravuje?**

Hlavními surovinami jsou rýže, fazole, kukuřice, sladké brambory a banány matoke, ze kterých se vaří banánová kaše. Jen z těchto surovin se dá poskládat množství jídla, které se víceméně obměňuje. V pondělí rýže s fazolemi a hovězím, v úterý fazole s hovězím a rýží, ve středu hovězí s fazolemi a rýží a podobně. :-) Roste zde snad všechno, na co si člověk vzpomene, od ovoce a zeleniny všeho tropického druhu až po arašidy, kávovník, vanilku nebo třeba chlebovník. Na druhou stranu běžní lidé si tak pestrou stravu nemohou dovolit. Jejich strava je velmi jednotvárná a prostá, nejčastěji jedí právě kukuřičnou kaši a fazole. Jídlo zde není i požitkem, ale potřebou.

### ❑ **Setkal ses s někým, komu program Adopce na dálku® pomohl?**

Za ten celý rok jsem se setkal s mnoha lidmi, kteří byli zapojeni do programu Adopce na dálku® a kteří se díky němu dostali k lepší práci a pomohli tak nejen sobě dostat se z té nejtěživější chudoby. Někteří bývalí studenti se uplatnili přímo v oblasti, ze které pocházejí, jako učitelé nebo zdravotníci. Mnozí se za prací odstěhovali do velkých měst jako je Kampala nebo Jinja. Vzpomínám si, že jsou i tací, kteří našli práci na ministerstvech nebo ve velkých firmách a podnicích.

### ❑ **Jaké byly Tvé pocity po návratu do ČR?**

Neuvěřitelná a návyková vyspělost... teplá vana s pěnou, městská hromadná doprava podle jízdního řádu, přechody pro chodce, odpadkové koše... Usměvavý zážitek jsem měl cestou vlakem po přistání v Praze. Když jsme se blížili k jedné zastávce na cestě, ozval se z reproduktoru v kupé hlas oznamující příjezd vlaku do zastávky a následná omluva za pět minut zpoždění (!!). V té chvíli jsem si vzpomněl na „pravidelnost a dochvilnost Afričanů“, u kterých sraz v 10.00 hod znamená někdy kolem poledne. ❑